

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014254
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119014254.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obž. G. L., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.9.2020, sp. zn. 15T/42/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.11.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. L., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný G. L. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 29.07.2017 v čase približne o 11.20 hod. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na oddiele 5B v priestoroch fajčiarskej miestnosti sa vyhrážal odsúdenému J. G. a jeho rodine ublížením na zdraví a smrťou, hrozil mu, že obvinený má dňa 06.08.2017 výstup z výkonu trestu a môže sa niečo stať jeho matke, otcovi, manželke a deťom, že jedno jeho dieťa môže uhorieť alebo sa utopiť, manželka bude „šlapať“, že poškodený bude vo väzení fajčiť kokoty a bude jebaný do zadku, že si na poškodeného J. G. počká a tento bude ako lovená zver a pritom gestikuloval rukami a naznačoval nimi držanie strelnej zbrane a napodobnil výstrel s upozornením, že stačí jeden výstrel a bude po všetkom, pričom pod uvedenými hrozbami od odsúdeného J. G. zároveň žiadal zaplatenie sumy vo výške 10.000,- EUR.

Za to súd obžalovanému podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil vo výroku o treste uloženom mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/102/2019 zo dňa 06.05.2019, právoplatným dňa 06.05.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poškodeného J. G. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil sám, aj prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a nezákonné, súd ho odsúdil za situácie, kedy proti sebe stáli tvrdenia poškodeného proti jeho tvrdeniu. Obžalovaný od začiatku tvrdí, že skutok sa nestal, zo strany poškodeného ide o vykonštruované obvinenie, skutok sa mal odohrať bez svedkov, súd uveril výpovedi poškodeného. Konanie obžalovaného, tak ako je v obžalobe, nemalo opodstatnenie, pretože bol krátko pred výstupom z výkonu trestu, nemal dôvod si komplikovať život. Od skutku prešli tri roky ktoré strávil na slobode, kým ho vzali do väzby, a voči poškodenému ani jeho rodine sa ničoho nedopustil, o nič sa nepokúsil. Zo znaleckého posudku na poškodeného vyplynulo, že tento sa nachádza pásme mentálnej subnormy, preto aj prežitú situáciu môže popisovať intenzívnejšie ako sa v skutočnosti udiala. Pedagóg vypovedal, že ma nepoveril dohľadom nad poškodeným z dôvodu, že oficiálne tak nemá dôvod, ale je zrejmé, že pedagóg rozhoduje, kto s kým bude na cele a je bežné, že sa takéto neoficiálne poverenia

dávajú. Rovnako ak vyšetrovateľ nepotvrdil, že poškodený svoju výpoveď čítal, urobil tak z dôvodu, že takto viesť výsluch nemôže, ale pri výsluchu obžalovaného mu mal sám túto skutočnosť uviesť. Má za to, že v predmetnom konaní neboli odstránené pochybnosti, že sa skutok, pre ktorý bol stíhaný a obžalovaný. Potom aj uložený trest je nezákonný, navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby.

Obžalovaný k odvolaniu doplnil, že napáda odôvodnenie rozsudku, ktoré je vytvorené na fikciách a hypotézach, na svojvôli sudcu, bez priamych dôkazov. Napáda odôvodnenie o vine, ktoré je založené na svojvôli, na klamných bludoch, napáda výrok o treste, absentuje zákonnosť a dôkazy, čo má vypovedať o citeľnej zaujatosti až nenávisti sudcu voči jeho osobe, čo obžalovaný vyvodzuje - ako sám uvádza „zrejme len preto že som sa narodil a žijem v X.“.

Krajský súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, na ktorom obžalovaný zotrval na svojom odvolaní, prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom. Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpovede poškodeného G., svedkov Mgr. P., V., W., V., C., P., U., V., ako aj správu riaditeľa, či vedúcej oddelenia ekonomiky ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou.

K jednotlivým odvolacím námietkam krajský súd uvádza nasledovné:

Okresný súd sa správne vysporiadal s tým, že v danom prípade malo prísť ku skutku len v prítomnosti obžalovaného a poškodeného.

Tu však krajský súd dáva do pozornosti, že okresný súd nerozhodoval za dôkaznej situácie, kde by stálo proti sebe len tvrdenie poškodeného proti tvrdeniu obžalovaného, tak ako to tvrdí obhajoba. Okresný súd oprel svoje rozhodnutie o celý rad dôkazov.

V prejednávanom prípade okresný súd v prvom rade posudzoval vierohodnosť výpovede tak obžalovaného ako aj poškodeného, pretože podľa obžaloby ako i výpovede obžalovaného i poškodeného malo naozaj dôjsť k spáchaniu skutku bez prítomnosti ďalších osôb.

Možno sa aj stotožniť so závermi okresného súdu, ktorý neuveril obrane obžalovaného, a zároveň vyhodnotil ako vierohodnú výpoveď poškodeného, čo oprel o výpovede svedkov - jednak pedagóga, jednak spoluodsúdených V., C., P., V. a W., U., a jednak matky a manželky poškodeného. Tí sa vyjadrili k okolnostiam, o ktorých vravel obžalovaný a to o údajnom poverení dohľadom nad poškodeným, o námietkach k času spáchania skutku, o námietkach k priebehu výsluchu poškodeného, o počtoch jeho nákupov s poškodeným v ústavnej predajni, o zneužívaní poškodeného. Svedkovia vypovedali tiež o vyhrážkach obžalovaného poškodenému (nepriamo, teda o tom, čo sa dozvedeli od poškodeného, ale aj priamo, a to svedok P., ktorý mal priamo počuť vyhrážky obžalovaného poškodenému smerom k jeho rodine, ak mu nedajú sumu 10.000 eur).

Obžalovaný namieta nedôveryhodnosť svedka - poškodeného vzhľadom na znalecký posudok, ktorý konštatoval, že poškodený sa nachádza v pásme mentálnej subnormy. Okresný súd sa logickým a zrozumiteľným spôsobom vysporiadal so závermi znaleckého dokazovania a to v súvislosti s možným motívom poškodeného vypovedať nepravdivo proti obžalovanému, ale aj v súvislosti s jeho schopnosťou vnímať, zapamätať si a reprodukovať udalosti, ktorých bol svedkom a k absencii fabulačných a konfabulačných tendencií.

K odvolacej námietke, že obžalovaný nemal dôvod komplikovať si život, aj k argumentu, že od skutku po vzatie do väzby uplynuli 3 roky, počas ktorých sa nedopustil žiadneho násillia voči poškodenému ani jeho rodine, krajský súd uvádza, že sú irelevantné. Poškodený skutok oznámil hneď v deň, keď sa stal, zápisnica o trestnom stíhaní bola spísaná s poškodeným dňa 17.8.2017, preto je veľmi nepravdepodobné, že by obžalovaný svoje vyhrážky voči rodine poškodeného aj zrealizoval, keďže už odo dňa 17.10.2017 sa viedlo trestné stíhanie vo veci, pričom G. L. bol v pozícii svedka vypočutý dňa 16.1.2018 (a obvinenie vznesené voči jeho osobe bolo dňa 13.12.2018).

Spochybňovanie výpovedí pedagóga a obsahu zápisnice o výpovedi poškodeného nie je zo strany obžalovaného podložené žiadnymi relevantnými argumentmi, čo sa týka aj tvrdení, ktoré uvádzal obžalovaný v odôvodnení svojho odvolania. Okresný súd tiež správne postupoval, keď ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, keďže sa skutku dopustil skôr, ako bolo vyhlásené rozhodnutie v inej trestnej veci obžalovaného (skôr ako bol doručený trestný rozkaz v inej trestnej veci, pričom skutky v oboch trestných veciach obžalovaného sú vo vzájomnom súbehu). Okresný súd v dostatočnom rozsahu odôvodnil uloženie trestu, pričom sa vysporiadal so všetkými relevantnými okolnosťami. Správne zohľadnil, že obžalovaný bol opakovane súdne trestaný, v minulosti už spáchal zločin, trestného činu sa dopustil pred ukončením výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, nie je schopný poučiť sa ani zo skúsenosti ani z trestu. Správne zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.